

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
98/C 166/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση C-45/96 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG κατά Edgar Dietzinger (Προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος — Εγγύηση)	1
98/C 166/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση C-387/96 (αίτηση του Svea hovrätt για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): ποινική δίκη κατά Anders Sjöberg (Κοινωνικές διατάξεις στον τομέα των οδικών μεταφορών — Παρέκκλιση ως προς τα οχήματα που χρησιμοποιούνται από τις δημόσιες αρχές για την παροχή δημοσίων υπηρεσιών που δεν ανταγωνίζονται τους επαγγελματίες μεταφορείς — Υποχρέωση του οδηγού να φέρει μαζί του απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας)	1
98/C 166/03	Απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση C-1/96 (αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): The Queen κατά Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Compassion in World Farming Ltd (Άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης ΕΚ — Οδηγία 91/629/ΕΟΚ — Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί προστασίας των ζώων στα εκτροφεία — Σύσταση σχετικά με τα βοοειδή — Εξαγωγή μόσχων από κράτος μέλος διασφαλίζουν το επίπεδο προστασίας που προβλέπεται από τη Σύμβαση και τη σύσταση — Εξαγωγή προς κράτη μέλη τα οποία τηρούν την οδηγία αλλά όχι τις προδιαγραφές της Συμβάσεως και της συστάσεως και τα οποία εφαρμόζουν συστήματα εντατικής εκτροφής που απαγορεύονται στο κράτος εξαγωγής — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εξαγωγή — Πλήρης εναρμόνιση — Κύρος της οδηγίας)	2
98/C 166/04	Υπόθεση C-63/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 2 Μαρτίου 1998	2

98/C 166/05	Υπόθεση C-68/98 έως C-71/98: Αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διατάξεις της 27ης Φεβρουαρίου 1998 το Arbeitsgericht Wiesbaden στις υποθέσεις Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Duarte dos Santos Sousa (C-68/98), Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Santos & Kewitz Construção (C-69/98), Portugaia Construção Lda. κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98) και Engil Sociedade Construção Civil, S.A., κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)	3
98/C 166/06	Υπόθεση C-74/98: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Østre Landsret με απόφαση της 12ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση DAT-SCHAUB a.m.b.a. κατά Υπουργείου Τροφίμων, Γεωργίας και Αλιείας	4
98/C 166/07	Υπόθεση C-75/98 P: Αίτηση αναίρεσεως του Mario Costacurta που ασκήθηκε στις 20 Μαρτίου 1998 κατά της αποφάσεως της 22ας Ιανουαρίου 1998 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-98/96, Mario Costacurta κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	5
98/C 166/08	Υπόθεση C-76/98 P: Αίτηση αναίρεσεως της Ajinomoto Co. Inc., που ασκήθηκε στις 20 Μαρτίου 1998 κατά της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1997, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις συνεδικασθείσες υποθέσεις T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-160/94, The NutraSweet Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	5
98/C 166/09	Υπόθεση C-77/98 P: Αίτηση αναίρεσεως της The NutraSweet Company, που ασκήθηκε στις 20 Μαρτίου 1998 κατά της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1997, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις συνεδικασθείσες υποθέσεις T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-160/94, The NutraSweet Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	6
98/C 166/10	Υπόθεση C-79/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 24 Μαρτίου 1998	7
98/C 166/11	Υπόθεση C-80/98: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sø- og Handelsret με διάταξη της 18ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση 3Com Corporation κατά Bluecom Danmark A/S και KISS Nordic A/S	7
98/C 166/12	Υπόθεση C-94/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Divisional Court, Queen's Bench Division, με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1997, στην υπόθεση The Queen κατά The Licensing Authority Established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd 2) May & Baker Ltd.	8
98/C 166/13	Υπόθεση C-95/98 P: Αίτηση αναίρεσεως της SA Édouard Dubois et Fils, που ασκήθηκε στις 3 Απριλίου 1998 κατά της αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-113/96, SA Édouard Dubois et Fils κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	8

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
98/C 166/14	Υπόθεση C-96/98: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Απριλίου 1998	9
98/C 166/15	Υπόθεση C-97/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Pargas tingsrätt με απόφαση της 25ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση Peter Jägerskiöld κατά Torolf Gustafsson	10
98/C 166/16	Υπόθεση C-98/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Divisional Court, Queen's Bench Division, με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1997, στην υπόθεση που αφορά αναιρέση των Commissioners of Customs and Excise κατά Midland Bank plc	10
98/C 166/17	Υπόθεση C-103/98 P: Αίτηση αναιρέσεως των Smanor SA, Hubert Ségaud και Monique Ségaud που ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 1998 κατά της διατάξεως της 16ης Φεβρουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-182/97, Smanor SA, Hubert Ségaud και Monique Ségaud κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	11
98/C 166/18	Υπόθεση C-109/98: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal administratif de Dijon (πρώτο τμήμα) με απόφαση της 24ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση Société CRT France International κατά Directeur régional des impôts de Bourgogne	11
98/C 166/19	Διαγραφή της υποθέσεως C-50/97	11
98/C 166/20	Διαγραφή της υποθέσεως C-251/96	12
98/C 166/21	Διαγραφή της υποθέσεως C-224/96	12
98/C 166/22	Διαγραφή της υποθέσεως C-91/97	12
98/C 166/23	Διαγραφή της υποθέσεως C-142/97	12
98/C 166/24	Διαγραφή της υποθέσεως C-305/95	12
98/C 166/25	Διαγραφή της υποθέσεως C-325/97	12
98/C 166/26	Διαγραφή της υποθέσεως C-238/97	12
98/C 166/27	Διαγραφή της υποθέσεως C-146/96	12
98/C 166/28	Διαγραφή της υποθέσεως C-56/97	13
98/C 166/29	Διαγραφή της υποθέσεως C-339/95	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
98/C 166/30	Διαγραφή της υποθέσεως C-310/96	13
98/C 166/31	Διαγραφή της υποθέσεως C-264/97	13
98/C 166/32	Διαγραφή της υποθέσεως C-352/97	13
98/C 166/33	Διαγραφή της υποθέσεως C-353/97	13
98/C 166/34	Διαγραφή της υποθέσεως C-101/97	13
98/C 166/35	Διαγραφή της υποθέσεως C-286/96	13
 ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ 		
98/C 166/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση T-129/96, Preussag Stahl AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Κοινοποίηση σχεδίου ενισχύσεων — Λήξη της ισχύος των συναφών διατάξεων του κώδικα ενισχύσεων ΕΚΑΧ — Εφαρμογή του σχεδίου ενισχύσεων — Απόφαση διαπιστώνουσα το συμβιβαστό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την επιστροφή της — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	14
98/C 166/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Απριλίου 1998 στην υπόθεση T-86/97, Ρέα Αποστολίδη κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αναστολή της διαδικασίας προαγωγής — Πειθαρχική διαδικασία)	14
98/C 166/38	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση T-175/94 (92), International Procurement Services SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Καθορισμός δικαστικών εξόδων)	14
98/C 166/39	Υπόθεση T-316/97: Αγωγή της Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997	15
98/C 166/40	Υπόθεση T-317/97 έως T-508/97: Αγωγή των David Manuel de Abreu κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997	15
98/C 166/41	Υπόθεση T-509/97 έως T-517/97: Αγωγή των Maria de Lurdes Esteves Afonso και Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveira κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997	16
98/C 166/42	Υπόθεση T-518/97 έως T-564/97: Αγωγή των Fernando Eugénio de Abreu κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
98/C 166/43	Υπόθεση T-565/97 έως T-595/97: Αγωγή των João Luís de Sousa Abreu κλπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997	16
98/C 166/44	Υπόθεση T-45/98: Προσφυγή της εταιρείας Krupp Thyssen Stainless GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 1998	17
98/C 166/45	Υπόθεση T-53/98: Προσφυγή των Ολλανδικών Αντιλλών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Απριλίου 1998	18
98/C 166/46	Υπόθεση T-54/98: Προσφυγή της Αρούμπα κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Απριλίου 1998	19
98/C 166/47	Υπόθεση T-56/98: Προσφυγή της VTech Electronics (UK) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Απριλίου 1998	19
98/C 166/48	Διαγραφή της υποθέσεως T-7/97	20
98/C 166/49	Διαγραφή της υποθέσεως T-170/97	20

I

(Ανακωνώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 17ης Μαρτίου 1998

στην υπόθεση C-45/96 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG κατά Edgar Dietzinger ⁽¹⁾

(Προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος — Εγγύηση)

(98/C 166/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-45/96, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG και Edgar Dietzinger, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρευόμενα του πέμπτου τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann και L. Sevón (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Μαρτίου 1998 απόφασή με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος, έχει την έννοια ότι μια σύμβαση εγγυήσεως, συναφθείσα από φυσικό πρόσωπο το οποίο δεν ενεργεί στο πλαίσιο επαγγελματικής δραστηριότητας, αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας εφόσον διασφαλίζει

την επιστροφή οφειλής που συνήφθη από άλλο πρόσωπο το οποίο ενεργεί στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 30.3.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 17ης Μαρτίου 1998

στην υπόθεση C-387/96 (αίτηση του Svea hovrätt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): ποινική δίκη κατά Anders Sjöberg ⁽¹⁾

(Κοινωνικές διατάξεις στον τομέα των οδικών μεταφορών — Παρέκκλιση ως προς τα οχήματα που χρησιμοποιούνται από τις δημόσιες αρχές για την παροχή δημοσίων υπηρεσιών που δεν ανταγωνίζονται τους επαγγελματίες μεταφορείς — Υποχρέωση του οδηγού να φέρει μαζί του απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας)

(98/C 166/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-387/96, με αντικείμενο αίτηση του Svea hovrätt (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του Anders Sjöberg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 13 και 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370 της 31.12.1985, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήμα-

τος, M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, P. Jann (εισηγητή) και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. von Holstein (*), βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 17 Μαρτίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η παρέκκλιση στην οποία εμπíπτον τα οχήματα που χρησιμοποιούνται από τις δημόσιες αρχές για την παροχή δημοσίων υπηρεσιών που δεν ανταγωνίζονται τους επαγγελματίες μεταφορείς και την οποία προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών, δεν έχει εφαρμογή στα οχήματα που αποτελούν ιδιοκτησία επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει σε δημόσια αρχή και η οποία παρέχει υπηρεσία μαζικής μεταφοράς επιβατών στο πλαίσιο συμβάσεως που της απονέμει, κατόπιν διαγωνισμού στο πλαίσιο του οποίου ίσχυαν οι όροι του ανταγωνισμού, αποκλειστικό δικαίωμα για ορισμένο χρόνο.
2. Η υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85, κατά την οποία κάθε οδηγός που εκτελεί υπηρεσία την οποία αφορά το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρέπει να φέρει μαζί του απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας και αντίγραφο του πίνακα δρομολογίων, δεν τηρείται οσάκις το απόσπασμα του προγράμματος υπηρεσίας αφορά μόνον την ημέρα διενεργείας του ελέγχου.

(*) ΕΕ C 26 της 25.1.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 1998

στην υπόθεση C-1/96 (αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): The Queen κατά Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Compassion in World Farming Ltd (*)

(Άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης ΕΚ — Οδηγία 91/629/ΕΟΚ — Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί προστασίας των ζώων στα εκτροφεία — Σύσταση σχετικά με τα βοοειδή — Εξαγωγή μόσχων από κράτος μέλος διασφαλίζον το επίπεδο προστασίας που προβλέπεται από τη Σύμβαση και τη σύσταση — Εξαγωγή προς κράτη μέλη τα οποία τηρούν την οδηγία αλλά όχι τις προδιαγραφές της Συμβάσεως και της συστάσεως και τα οποία εφαρμόζουν συστήματα εντατικής εκτροφής που απαγορεύονται στο κράτος εξαγωγής — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εξαγωγή — Πλήρης εναρμόνιση — Κύρος της οδηγίας)

(98/C 166/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-1/96, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της

Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ The Queen και Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Compassion in World Farming Ltd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 34 και 36 της Συνθήκης ΕΚ και ως προς το κύρος της οδηγίας 91/629/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων (ΕΕ L 340, σ. 28), το Δικαστήριο συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρος, C. Gulmann, H. Ragnemalm και M. Wathelet, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini (εισηγητή), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Μαρτίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Από την εξέταση της οδηγίας 91/629/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων, δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος της.
2. Ένα κράτος μέλος που εφαρμόζει τη σύσταση του 1988 σχετικά με τα βοοειδή, που έχει καταρτιστεί προς εφαρμογή των αρχών της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως περί προστασίας των ζώων στα εκτροφεία, δεν μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ, ιδίως δε τους προβλεπόμενους στο άρθρο αυτό λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης ή προστασίας της υγείας και της ζωής των ζώων, για να δικαιολογήσει την επιβολή περιορισμών στις εξαγωγές ζώωντων μόσχων, ώστε να αποφευχθεί η εκτροφή τους σε μοσχολωβούς σύμφωνα με τις μεθόδους εκτροφής που εφαρμόζονται σε άλλα κράτη μέλη, τα οποία εφαρμόζουν την οδηγία 91/629/ΕΟΚ, όχι όμως και την εν λόγω σύσταση.

(*) ΕΕ C 46 της 17.2.1996.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 2 Μαρτίου 1998

(Υπόθεση C-63/98)

(98/C 166/04)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Wouter Wils, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 2 Μαρτίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας, στο πλαίσιο της ρυθμίσεως της αλιείας οστρακοφόρων στο Waddensee και σε αντίθεση με την

οδηγία 79/409/ΕΟΚ (1), και ειδικότερα τα άρθρα 2 και 4, και την οδηγία 92/43/ΕΟΚ (2), και ειδικότερα το άρθρο 6, τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να αποφευχθούν ή ελαττωθούν οι επιπτώσεις των οικολογικών ορισμένων ειδών πτηνών και οι ενοχλήσεις που έχουν επηρεάσει για τα πτηνά αυτά, παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1 και 2.

- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Με το άρθρο 2 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ περί πτηνών επιβάλλεται στα κράτη μέλη η γενική προαγωγή της προστασίας των οικολογικών, επιστημονικών και μορφωτικών απαιτήσεων. Επί πλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν πρόσθετα οικονομικά και κοινωνικά μέτρα προκειμένου να διατηρηθεί ή βελτιωθεί η κατάσταση των πτηνών, τα οποία τρέφονται με αλιεύματα ή ψάρια ή εφευρέονται με άλλον τρόπο από την αλιεία οστρακοφόρων, δείχνει ότι με την ολλανδική πολιτική δεν εκπληρώνεται η γενική αυτή προαγωγή, λαμβανόμενος πρόσθετος ότι δεν έχουν υιοθετηθεί τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διατηρηθεί σε ικανοποιητικό επίπεδο ο πληθυσμός των πτηνών.

Εν τούτοις, από στοιχεία εκ μέσων διαφόρων πηγών προκύπτει ότι, λαμβανόμενης πρόσθετης οικονομικής σημασίας της αλιείας οστρακοφόρων, οι επιπτώσεις επί των περιβάλλοντων είναι δραστικές και περισσότερο από όσα των περιόρισε η σημαντική πολιτική των ολλανδικών αρχών. Είναι προφανές ότι η πιο πάνω δραστικότητα να ληφθούν πρόσθετα τα μέτρα αλιείας κατά τρόπο που επιβάρυνε λιγότερο το περιβάλλον δεν μελετήθηκε από τις ολλανδικές αρχές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή σημειώνει ότι η ολλανδική πολιτική δεν είναι σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας περί πτηνών.

Το άρθρο 4 της οδηγίας περί πτηνών δεν περιέχει ανάλογη διάταξη με εκείνη των άρθρων 2, η οποία παρέχει τη δυνατότητα να ληφθούν πρόσθετα και οικονομικά απαιτήσιμα. Το ολλανδικό Waddenzee, το οποίο θεωρείται στο πλαίσιο της οδηγίας ως ειδική ζώνη προστασίας, είναι, όσον αφορά τα υδροβία πτηνά, υγιεινός διεθνούς σημασίας, για τον οποίο οι Κάτω Χώρες έχουν ιδιαίτερη ευθύνη. Βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, οι Κάτω Χώρες οφείλουν να θεσπίσουν για τα είδη που αναφέρει το παράρτημα Ι της οδηγίας ειδικά μέτρα προστασίας για να αποφευχθούν τα είδη αυτά να επηρεαστούν και να καταστραφούν. Το ολλανδικό τμήμα του Waddenzee περιλαμβάνεται στη ζώνη εξαπλώσεως ορισμένων πτηνών του παραρτήματος Ι, τα οποία φτιάχνουν στο μέρος αυτό τις φωλιές τους. Ανάλογα μέτρα πρέπει να θεσπιστούν για τα μη μνημονευόμενα στο παράρτημα Ι αποδημητικά πτηνά των οποίων η έλευση είναι τακτική αν ληφθούν υπόψη οι περιοχές αναπαραγωγής, αλλαγής φερωμάτων και διαχειμάσεως και οι ζώνες όπου βρίσκονται οι σταθμοί κατά μήκος των οδών αποδημίας. Υπάρχουν πολλά είδη αποδημητικών πτηνών που σταματούν τακτικά στο ολλανδικό τμήμα του Waddenzee. Από τις πληροφορίες που διαθέτει, η Επιτροπή συνάγει ότι τα θεσπισθέντα από τις ολλανδικές αρχές μέτρα προστασίας για τα πτηνά που αναφέρει το παράρτημα Ι της οδηγίας και τα

αποδημητικά πτηνά είναι ανεπαρκή για να αποφευχθούν τα πτηνά αυτά να επηρεαστούν και να καταστραφούν. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή φρονεί ότι οι ολλανδικές αρχές δεν ενήργησαν σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1 και 2.

- Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ περί οικοτόπων, οι Κάτω Χώρες οφείλουν να θεσπίσουν κατάλληλα μέτρα ώστε, στις ειδικές ζώνες προστασίας να αποφευχθούν η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών καθώς και οι ενοχλήσεις που έχουν επιπτώσεις στα είδη για τα οποία καθορίστηκαν οι ζώνες, εφόσον οι ενοχλήσεις αυτές θα μπορούσαν να έχουν σημαντικές συνέπειες όσον αφορά τους στόχους της οδηγίας. Κατά το άρθρο 7 της οδηγίας περί οικοτόπων, η υποχρέωση αυτή αντικαθίσταται τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 4, παράγραφος 4, πρώτη φράση, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ και, επομένως, ισχύει για το Waddenzee. Η πολιτική που ακολουθούν οι ολλανδικές αρχές οδηγεί στην υποβάθμιση του οικοτόπου των πιο πάνω ειδών πτηνών στην ειδική ζώνη προστασίας του Waddenzee· για τα είδη αυτά πρόκειται περί ενοχλήσεων οι οποίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις όσον αφορά τους στόχους της οδηγίας. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι ολλανδικές αρχές δεν ενήργησαν σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων.

(1) Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202).

(2) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

Αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διατάξεις της 27ης Φεβρουαρίου 1998 το Arbeitsgericht Wiesbaden στις υποθέσεις *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Duarte dos Santos Sousa (C-68/98)*, *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Santos & Kewitz Construções (C-69/98)*, *Portugaia Construções Lda. κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98)* και *Engil Sociedade Construção Civil, S.A., κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)*

(Υπόθεση C-68/98 έως C-71/98)

(98/C 166/05)

Με διατάξεις της 27ης Φεβρουαρίου 1998, οι οποίες περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Μαρτίου 1998, το Arbeitsgericht Wiesbaden (Γερμανία), στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Duarte dos Santos Sousa (C-68/98)*, *Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Santos & Kewitz Construções (C-69/98)*, *Portugaia Construções Lda. κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98)* και *Engil Sociedade Construção Civil, S.A., κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)*, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχουν τα άρθρα 48, 59 και 60 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά μια διάταξη του εθνικού δικαίου — το άρθρο 1, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Arbeitnehmerentendegesetz (Γερμανικού νόμου σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων) — που προβλέπει ότι η ισχύς των κανόνων των συλλογικών συμβάσεων εργασίας που έχουν κηρυχθεί υποχρεωτικές και αφορούν την εκ μέρους κοινών φορέων των συμβαλλομένων εισπραχτή εισφορών και χορήγηση παροχών σε σχέση με τις αξιώσεις άδειας των εργαζομένων και η οποία διάταξη επεκτείνει επομένως την ισχύ των κανόνων των συλλογικών αυτών συμβάσεων εργασίας, μέσω της εφαρμογής της προβλεπόμενης από τις συμβάσεις αυτές διαδικασίας, ώστε να καλύπτονται και ο εγκατεστημένος στην αλλοδαπή εργοδότης και οι μισθωτοί του που έχουν αποσπασθεί προς εργασία εντός του τοπικού πεδίου ισχύος των συλλογικών αυτών συμβάσεων;

2. Έχουν τα άρθρα 48, 59 και 60 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνουν προς αυτά οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ανωτέρου γερμανικού νόμου που έχουν ως συνέπεια την εφαρμογή των κανόνων ορισμένων συλλογικών συμβάσεων εργασίας που έχουν κηρυχθεί υποχρεωτικές οι οποίοι

α) προβλέπουν διάρκεια άδειας που υπερβαίνει την ελάχιστη διάρκεια της κανονικής ετήσιας άδειας που προβλέπεται στην οδηγία 93/104/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας,

και/ή

β) παρέχουν στον εγκατεστημένο στη Γερμανία εργοδότη το δικαίωμα να αναζητήσει από τους κοινούς φορείς των συμβαλλομένων τα ποσά που έχει καταβάλει ως μισθό ή αποδοχές άδειας και ως επίδομα άδειας, αλλά δεν προβλέπουν κανένα τέτοιο δικαίωμα για τον εγκατεστημένο στην αλλοδαπή εργοδότη, παρέχουν όμως αντ' αυτού στους αποσπασμένους εργαζομένους τη δυνατότητα να προβάλλουν απ' ευθείας τις αξιώσεις τους κατά των κοινών φορέων των συμβαλλομένων,

και/ή

γ) προβλέπουν, στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών ταμείων, η οποία πρέπει να τηρείται σύμφωνα με τις συλλογικές αυτές συμβάσεις εργασίας, την υποχρέωση του εγκατεστημένου στην αλλοδαπή εργοδότη να παρέχει στους κοινούς φορείς των συμβαλλομένων ορισμένα στοιχεία, τα οποία είναι πολύ εκτενέστερα από τα στοιχεία που υποχρεούνται να παρέχει ο εγκατεστημένος στη Γερμανία εργοδότης;

3. Έχουν τα άρθρα 48, 59 και 60 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά η ρύθμιση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του ανωτέρου γερμανικού νόμου, η οποία προβλέπει ότι, για την υπαγωγή στο επαγγελματικό πεδίο ισχύος μιας συλλογικής συμβάσεως εργασίας που έχει κηρυχθεί υποχρεωτική και ισχύει επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω γερμανικού νόμου, για τους εγκατεστημένους στην αλλοδαπή εργοδότες και τους μισθωτούς τους που έχουν

αποσπασθεί προς εργασία εντός του τοπικού πεδίου ισχύος της εν λόγω συλλογικής συμβάσεως εργασίας, όλοι οι αποσπασμένοι στη Γερμανία εργαζόμενοι — αλλά αυτοί και μόνο — θεωρούνται ως ενιαία επιχείρηση, μολονότι για τους εγκατεστημένους στη Γερμανία εργοδότες ισχύει διαφορετική έννοια περί επιχειρήσεως, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις οδηγεί σε διαφορετικά αποτελέσματα ως προς την υπαγωγή των επιχειρήσεων στο πεδίο ισχύος της συλλογικής συμβάσεως εργασίας που έχει κηρυχθεί υποχρεωτική;

4. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β), της οδηγίας 96/71/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, την έννοια ότι, εν ληφθεί υπόψη η ορθή ερμηνεία των άρθρων 48, 59 και 60 της Συνθήκης, ούτε επιβάλλει τη θέσπιση ούτε επιτρέπει τη διατήρηση σε ισχύ των ρυθμίσεων τις οποίες αφορούν τα προδικαστικά ερωτήματα 1 έως 3;

⁽¹⁾ ΕΕ L 307 της 13.12.1993, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Østre Landsret με απόφαση της 12ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση DAT-SCHAUB a.m.b.a. κατά Υπουργείου Τροφίμων, Γεωργίας και Αλιείας

(Υπόθεση C-74/98)

(98/C 166/06)

Με απόφαση της 12ης Μαρτίου 1998 η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Μαρτίου 1998, το Østre Landsret, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ DAT-SCHAUB a.m.b.a. και Υπουργείου Τροφίμων, Γεωργίας και Αλιείας που εκκρεμεί ενώπιόν του ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Έχει ο όρος « τρίτη χώρα » του άρθρου 17, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87⁽¹⁾, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών για την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, ενόψει της Συμφωνίας Συνεργασίας, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των χωρών μερών του Καταστατικού Χάρτη του Συμβουλίου Συνεργασίας των Αραβικών Κρατών του Κόλπου, που εγκρίθηκε με την απόφαση 89/147/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1989, την έννοια ότι οι χώρες μέλη του Καταστατικού Χάρτη θεωρούνται μια και η αυτή τρίτη χώρα με συνέπεια ότι ένα προϊόν, το οποίο κατόπιν μεταποιήσεως στην ελεύθερη ζώνη Jebel Ali των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων εισάγεται και τίθεται σε κατανάλωση σε μια άλλη από τις χώρες μέλη του Καταστατικού Χάρτη θεωρείται ότι έχει εισαχθεί αμεταποίητο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17 του κανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 351 της 14.12.1987, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 54 της 25.2.1989, σ. 1.

Αίτηση αναιρέσεως του Mario Costacurta που ασκήθηκε στις 20 Μαρτίου 1998 κατά της αποφάσεως της 22ας Ιανουαρίου 1998 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-98/96, Mario Costacurta κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-75/98 P)

(98/C 166/07)

Ο Mario Costacurta, εκπροσωπούμενος από τον Albert Rodesch, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του τελευταίου, 7-11, Route d' Esch, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Μαρτίου 1998 αίτηση κατά της αποφάσεως της 22ας Ιανουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) στην υπόθεση T-98/96, Mario Costacurta κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 1998 στην υπόθεση T-98/96, Mario Costacurta κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾.
- να ακυρώσει την απόφαση της 31ης Μαΐου 1996 της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) να τοποθετήσει τον προσφεύγοντα στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και αυτής ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- να κρίνει ότι ο προσφεύγων διατηρεί κάθε άλλο δικαίωμα, απαίτηση και αγωγή, ειδικότερα δε όσον αφορά την αποζημίωσή του.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Αναρμοδιότητα της ΑΔΑ, παράβαση των άρθρων 2 και 4 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και του άρθρου 5, παράγραφος 4, της αποφάσεως 69/13/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ περί εγκαταστάσεως Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽²⁾: κακώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν ασκεί επιρροή ο ισχυρισμός που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 4 του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, η ΑΔΑ, η οποία έλαβε την βαλλόμενη απόφαση χωρίς σε καμία περίπτωση να είναι αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και χωρίς να έχει αρμοδιότητα να μεταβάλει τους εγκεκριμένους πίνακες του προσωπικού, δεν μπορούσε να μεταφέρει τον προσφεύγοντα στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων με τη θέση του.
- Παράβαση του άρθρου 6 του ΚΥΚ, παράβαση του κανονισμού του Συμβουλίου περί προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: κακώς το Πρωτοδικείο εκθέτει στη σκέψη 34 της αποφάσεως ότι, «όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι οι θέσεις στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων περιλαμβάνονται στις θέσεις που ανήκουν στο προσωπικό της Επιτροπής»· τούτο έχει παύσει να ισχύει από το 1970.

— Παράβαση του άρθρου 7 του ΚΥΚ.

— Παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του καθήκοντος προνοίας.

— Παράβαση των άρθρων 25 και 101α του ΚΥΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 28.3.1998, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 120.

Αίτηση αναιρέσεως της Ajinomoto Co. Inc., που ασκήθηκε στις 20 Μαρτίου 1998 κατά της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1997, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94 ⁽¹⁾, Ajinomoto Co. Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-160/94 ⁽²⁾, The NutraSweet Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-76/98 P)

(98/C 166/08)

Η εταιρεία Ajinomoto Co. Inc., με έδρα το Τόκιο (15-1, Kyobashi itchome, Chuo-ku, Tokyo 104, Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους Mario Siragusa, δικηγόρο Ρώμης, Till Müller-Ibold, δικηγόρο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Victoria Donaldson, solicitor of the Supreme Court of England and Wales, ενεργούντες κατ' εντολήν του ευρισκομένου στις Βρυξέλλες δικηγορικού γραφείου Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, Rue Goethe, άσκησε στις 20 Μαρτίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1997, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-160/94, The Nutra Sweet Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94 και T-160/94 και να ακυρώσει έναντι της αναιρεσείουσας τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1391/91 του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1991 ⁽³⁾.
2. επικουρικώς, να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94 και T-160/94 κατά το μέρος που δεν ακυρώνει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1391/91 του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1991, με το οποίο διατάχθηκε η οριστική εισπραξη των ποσών που καταβλήθηκαν ως εγγύηση συντελεία της επιβολής προσωρινού δασμού αντανάμπινγκ, και να ακυρώσει έναντι της αναιρεσείουσας το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού.

3. na diatájei opiodhópote állo méτρο epibállai o nómw h h dikaioszhn kai

4. na katadikásei to Szmbózhlo sta dikastiká éjoda.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεσιόζσα iszríyetai óti h apófash toz Prvtodikeíoz peri-éxei basiká nomiká sfálmata kai prépei na anaireueí.

Prvton, to Prvtodikeío kakw ékrine óti h prostasía thw ezresitexniaw móno sthn egxvria agorá toz ejagvgéa den askei epirroh katá th szgkrish timvñ thn opoia apaitei to áruo 2, parágrafow 3, toz kanonismoz (EOK) ariu. 2423/88 toz Szmbozhioz ⁽⁴⁾ (sto ejhw: basikow kanonismow). H sznhuhw énoia poz éxei h perioxómenh sto áruo 2, parágrafow 2, léjh «szgkrisimh», olóklhro to szsthma toz basikož kanonismož kai thw diadikasiaw kauorismož kai szgkrisew thw kanonikhw ajíaw kai thw timhw ejagvghw, to dikajo poz aporréei apó th GSDE, to dikajo tvn HPA kai oi skopoí kai stóxoí toz dikajož katá toz ntámpingk kai toz dikajož tvn dikaimátnv epi tvn proióntvn thw dianoiaw odhgozn óloi mayi sto szmpérasma óti h prostasía thw ezresitexniaw prépei na lambánetai zpóch sto plaísio thw katá to áruo 2, parágrafow 3, szgkrisew timvñ kai óti h kanonikh ajía den mporei na kauoriyetai me báshtiw prágmati plhrvuisew h plhrtéew timév entów thw egxvriaw agoraw ótan oi timév aztév (allá óxi oi timév ejagvghw) éinai to apotélesma pvlhsevn poz prostazóntai básei ezresitexniaw.

Dežteron, gja tozw idiozw lógozw kakw to Prvtodikeío shríje thn kanonikh ajía thn aspartámhw katagvghw Iapvniaw stiw prostazómenew básei ezresitexniaw timév sthn agorá tvn HPA. To áruo 2, parágrafoi 3 kai 6, toz basikož kanonismož apagorezei ton kauorismož thw kanonikhw ajíaw me báshtiw prágmati plhrvuisew h plhrtéew timév entów xraw (állhw apó th xra katagvghw) apó thn opoia to proión apostélletai sthn Koinóthta, ótan sthn en lógv endiámesh agorá den zfiatai «szgkrisimh timh». Timév poz prostazóntai básei ezresitexniaw den éinai szgkrisimew timév.

Triton, to Prvtodikeío kakw ékrine óti h mh koinologhsh ek mérozw thw Epitrophw tvn ektimhsevn thw prin apó thn epibollh prosvrinvñ dasmvñ antintámpingk apotelei eláttvma dznámeno na uerapezuei metá thn epibollh tvn prosvrinvñ dasmvñ kai, epoménev, den ephreáyei to nómimo thw oristikhw eisprájev tvn prosvrinvñ dasmvñ. Oi uemelivdeiw arxew toz koinotikož dikajož — eidikótera de to dikaima akroásevw — kai h praktikh thw Epitrophw se állew zpouésejw apaitožsan ópww h Epitroph koinologhsei sthn anaíreseiozsa ta ozsívdh stoixeía kai tiw ozsívdew ektimhseiw thw prin apó thn ékdosh toz kanonismož peri prosvrinvñ dasmvñ. H mh égkairh koinologhsh tvn pio pávn sthn anaíreseiozsa odhghe sthn parabiash thw uemelivdozw azthw arxhw kai sthn eisagvgw dzsmenvñ diakrisevn. Tožto kauistá anisxzro ton kanonismož peri prosvrinvñ dasmvñ, to de eláttvma aztó den

mporožse na uerapezuei kai den uerapežthke me ton kanonismož peri oristikvñ dasmvñ.

⁽¹⁾ EE C 291, 8.11.91, σ. 8.

⁽²⁾ EE C 291, 8.11.91, σ. 9.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1391/91 του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1991 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ασπαρτάμης καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 134, 29.5.91, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, 2.8.88, σ. 1).

Αίτηση αναίρεσεως της The NutraSweet Company, που ασκήθηκε στις 20 Μαρτίου 1998 κατά της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1997, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94 ⁽¹⁾, Ajinomoto Co. Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-160/94 ⁽²⁾, The NutraSweet Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-77/98 P)

(98/C 166/09)

Η εταιρία The NutraSweet Company, με έδρα το Γιλνός (1751, Lake Cook Road, Deerfield, Illinois 60015, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους Jean-François Bellis, δικηγόρο Βρυξελλών, και Fabrizio Di Gianni, δικηγόρο Ρώμης, ενεργούντες κατ' εντολήν του ευρισκομένου στις Βρυξέλλες δικηγορικού γραφείου Van Bael & Bellis, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jacques Loesch, 11, Rue Goethe, άσκησε στις 20 Μαρτίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1997, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-160/94, The NutraSweet Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναίρεσειούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94 και T-160/94 και να ακυρώσει έναντι της αναίρεσειούσας τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1391/91 του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1991 ⁽³⁾.
2. επικουρικώς, να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-159/94 και T-160/94 κατά το μέρος που δεν ακυρώνει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1391/91 του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1991, με το οποίο διατάχθηκε η οριστική εισπραξη των ποσών που καταβλήθηκαν ως εγγύηση συνπεία της επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, και να ακυρώσει έναντι της αναίρεσειούσας το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού.

3. na diatájei opoiodh̄pote állo méτρο epibállei o nómw h̄ h dikaioszh̄n kai
4. na katadikásei to Szmbózh̄lio sta dikastiká éjoda.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσεύς iszríyetai óti h̄ apófash̄ toz Prvtodikeíoiz̄ peri-éxei basiká nomiká sfálmata kai prépei na anaireuei.

Pr̄vton, to Prvtodikeío kak̄w̄ ékrine óti h̄ prostasiá thw̄ ezresitexniaw̄ móno sthn̄ egx̄vria agorá toz ejagvgéa den̄ askeī epirroh̄ katá th̄ szgkrish̄ tim̄v̄n thn̄ opoiā apaiteī to áruo 2, parágrafow̄ 3, toz kanonismoz̄ (EOK) ariu. 2423/88 toz Szmbózh̄lioz̄⁽⁴⁾ (sto ejhw̄: basikow̄ kanonismow̄). H̄ sznhuhw̄ énnoiá poz̄ éxei h̄ perioxómeh̄n sto áruo 2, parágrafow̄ 3, léjh̄ «szgkrisimh̄», olóklh̄ro to szsth̄ma toz basikož̄ kanonismoz̄ kai thw̄ diadikasiaw̄ kauorismoz̄ kai szgkrisevw̄ thw̄ kanonikh̄w̄ aj̄iaw̄ kai thw̄ tim̄hw̄ ejagvḡhw̄, to dikaiow̄ poz̄ aporréei apó th̄ GSDE, to dikaiow̄ tvn̄ HPA kai oi skopoī kai stóχοι toz dikaiow̄z̄ katá toz ntámpingk̄ kai toz dikaiow̄z̄ tvn̄ dikaiwmátv̄n epí tvn̄ proióntvn̄ thw̄ dianoiaw̄ odhgožn̄ olói mayī sto szmpérasma óti h̄ prostasiá thw̄ ezresitexniaw̄ prépei na lambánetai zpóch̄ sto pláisio thw̄ katá to áruo 2, parágrafow̄ 3, szgkrisevw̄ tim̄v̄n kai óti h̄ kanonikh̄ aj̄ia den̄ mporei na kauoriyetai me báh̄ tiw̄ pragmatī plhrvueisew̄ h̄ plhrvtéew̄ tim̄éw̄ entów̄ thw̄ egx̄vriaw̄ agoraw̄ ótan̄ oi tim̄éw̄ aztéw̄ (allá óχι oi tim̄éw̄ ejagvḡhw̄) eínai to apotélesma pvlhsevn̄ poz̄ prostátežontai básei ezresitexniaw̄.

Dežteron, to Prvtodikeío kak̄w̄ ékrine óti h̄ mh̄ koinologhsh̄ ek méroz̄w̄ thw̄ Epitrophw̄ tvn̄ ektimhsevn̄ thw̄ prin̄ apó thn̄ epibolh̄ prosvrin̄v̄n dasm̄v̄n antintámpingk̄ apoteleí eláttvma dznámeh̄na na uerapezueī metá thn̄ epibolh̄ tvn̄ prosvrin̄v̄n dasm̄v̄n kai, epoménev̄w̄, den̄ ephreáyei to nómimo thw̄ oristikhw̄ eisprájev̄w̄ tvn̄ prosvrin̄v̄n dasm̄v̄n. Oi uemelívdew̄ arxéw̄ toz koinotikoz̄ dikaiow̄z̄ — eidikótera de to dikaiw̄ma akroásev̄w̄ — kai h̄ praktikh̄ thw̄ Epitrophw̄ se állew̄ zpouésejw̄ apaitožsan̄ ópvw̄ h̄ Epitroph̄ koinologh̄sei sthn̄ anaireseiozsa ta ozsívdh̄ stoixeía kai tiw̄ ozsívdew̄ ektimhseiw̄ thw̄ prin̄ apó thn̄ ékdosh̄ toz kanonismoz̄ perī prosvrin̄v̄n dasm̄v̄n. H̄ mh̄ égkairh̄ koinologhsh̄ tvn̄ pio pánv̄ sthn̄ anaireseiozsa odhgh̄se sthn̄ parabíash̄ thw̄ uemelívdow̄z̄ azt̄hw̄ arxhw̄ kai sthn̄ eisagvḡh̄ dzsmen̄v̄n diakrisevn̄. Tožto kauistá aníszro ton kanonismoz̄ perī prosvrin̄v̄n dasm̄v̄n, to de eláttvma aztó den̄ mpotožse na uerapez̄teí kai den̄ uerapež̄thke me ton kanonismoz̄ perī oristikv̄n dasm̄v̄n.

⁽¹⁾ EE C 291, 8.11.91, σ. 8.

⁽²⁾ EE C 291, 8.11.91, σ. 9.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1391/91 του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1991 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ασπαράγης καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (EE L 134, 29.5.91, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (EE L 209, 2.8.88, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 24 Μαρτίου 1998

(Υπόθεση C-79/98)

(98/C 166/10)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 24 Μαρτίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/69/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, για εικοστή πρώτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τα προβληθέντα στο πλαίσιο της υποθέσεως C-66/98⁽²⁾· η προθεομία που έταξε η οδηγία εξέπνευσε την 1η Σεπτεμβρίου 1996.

⁽¹⁾ EE L 381 της 31.12.1994, σ. 1.

⁽²⁾ EE C 137 της 2.5.1998, σ. 12.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το SØ- og Handelsret με διάταξη της 18ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση 3Com Corporation κατά Bluecom Danmark A/S και KISS Nordic A/S

(Υπόθεση C-80/98)

(98/C 166/11)

Με διάταξη της 18ης Μαρτίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Μαρτίου 1998, το SØ- og Handelsret, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, 3Com Corporation και, αφετέρου, Bluecom Danmark A/S και KISS Nordic A/S, που εκκρεμεί ενώπιον του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συνεπάγεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγ-

γηση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (89/104/EOK⁽¹⁾), «odhgĩa perĩ shmatvñ»), ότι ta kráth mēlh ste-rozñtai thw dznatóhtaw na dhmiözrgoññ mia nomikh kátastash sto pláisio thw opoiaw epérxetai análysh toz dikaiñmatow epĩ toz shmatow ótan éna proiön diatíuetai sto emporío ektów thw Koinóhtaw me to shma aztó;

(¹) EE L 40 της 11.2.1989, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Divisional Court, Queen's Bench Division, με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1997, στην υπόθεση The Queen κατά The Licensing Authority Established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd 2) May & Baker Ltd.

(Υπόθεση C-94/98)

(98/C 166/12)

Με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Απριλίου 1998, το Divisional Court, Queen's Bench Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen και The Licensing Authority Established by the Medicines Act 1968 (εκπροσωπούμενης από την Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd 2) May & Baker Ltd που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Στην περίπτωση κατά την οποία επιδιώκεται η εισαγωγή του φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος X από το κράτος μέλος A στο κράτος μέλος B, μπορεί το πρόσωπο το οποίο προτίθεται να διαθέσει το εισαγόμενο προϊόν στην αγορά εντός του κράτους μέλους B να ζητήσει και να λάβει άδεια κυκλοφορίας από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους B χωρίς να συμμορφωθεί προς τις προϋποθέσεις της οδηγίας 65/65/EOK⁽¹⁾ του Συμβουλίου (όπως έχει τροποποιηθεί) εφόσον:

- (i) το φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα X καλύπτεται από άδεια κυκλοφορίας χορηγηθείσα εντός του κράτους μέλους A και καλυπτόταν από άδεια κυκλοφορίας, η οποία έπαυσε να ισχύει, εντός του κράτους μέλους B· και
- (ii) το φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα X έχει τα ίδια ενεργά συστατικά και το ίδιο θεραπευτικό αποτέλεσμα με το φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα Y, αλλά δεν παρασκευάζεται σύμφωνα με τον ίδιο τύπο όπως το φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα Y· και
- (iii) το φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα Y καλύπτεται από άδεια κυκλοφορίας χορηγηθείσα εντός του κράτους μέλους B, αλλά δεν καλύπτεται από άδεια κυκλοφορίας χορηγηθείσα εντός του κράτους μέλους A· και
- (iv) οι μνημονευθείσες ανωτέρω υπό τα στοιχεία (i) και (iii) άδειες κυκλοφορίας χορηγήθηκαν σε διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιρειών και οι παρασκευαστές των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων X και Y είναι επίσης μέλη του εν λόγω ομίλου εταιρειών και

- (v) οι εταιρείες που ανήκουν στον ίδιο όμιλο με τον κάτοχο της άδειας κυκλοφορίας για το προϊόν X εξακολουθούν να παρασκευάζουν και να θέτουν σε κυκλοφορία το προϊόν X σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος B;
2. Σε ποίο βαθμό επηρεάζει την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα 1 το γεγονός ότι:
- (i) η άδεια κυκλοφορίας για το φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα X έπαυσε να ισχύει στο κράτος μέλος B ως συνέπεια εκουσίας παραίτησεως εκ μέρους του προσώπου στο οποίο είχε χορηγηθεί και/ή
  - (ii) ο τύπος του φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος Y αναπτύχθηκε και εισήχθη προκειμένου να παράσχει στη δημόσια υγεία όφελος, το οποίο δεν παρέχει το προϊόν X (παρασκευαζόμενο σύμφωνα με διαφορετικό τύπο)· και/ή
  - (iii) το εν λόγω όφελος για τη δημόσια υγεία δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν αμφοτέρω τα προϊόντα X και Y κυκλοφορούσαν ταυτοχρόνως στην αγορά εντός του κράτους μέλους B· και/ή
  - (iv) οι διαφορές μεταξύ των τύπων του φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος X και του φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος Y είναι τέτοιες ώστε κανένα από τα δύο προϊόντα δεν μπορεί νομίμως να κυκλοφορήσει στην αγορά βάσει της άδειας κυκλοφορίας που ισχύει για το άλλο· και/ή
  - (v) η αρμόδια αρχή διαθέτει τα κρίσιμα πληροφορικά στοιχεία που απαιτούνται κατά την οδηγία 65/65/EOK όσον αφορά τόσο το προϊόν X όσο και το προϊόν Y· και/ή
  - (vi) η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η απαγόρευση εισαγωγών του προϊόντος X από το κράτος μέλος A θα είχε ως συνέπεια την κατανομή της αγοράς· και/ή
  - (vii) η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι δεν συντρέχουν λόγοι κατά το άρθρο 36 της συνθήκης ΕΚ δικαιολογούντες την απαγόρευση των εισαγωγών και πωλήσεων του προϊόντος X;

(¹) Οδηγία 65/65/EOK του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (EE ειδ. εκδ. 13/001, σ. 25).

Αίτηση αναίρεσεως της SA Édouard Dubois et Fils, που ασκήθηκε στις 3 Απριλίου 1998 κατά της αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-113/96, SA Édouard Dubois et Fils κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-95/98 P)

(98/C 166/13)

Η SA Édouard Dubois et Fils, εκπροσωπούμενη από τους Pierre Ricard, δικηγόρο παρά τω Conseil d'État και τω Cour

de cassation της Γαλλίας, και Alain Crosson de Cormier, δικηγόρο Παρισίων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Feiler, 67, rue Ermesinde, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Απριλίου 1998 αναίρεση κατά της απόφασης της 29ης Ιανουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-113/96, SA Édouard Dubois et Fils κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου με όλες τις εντεύθεν έννομες συνέπειες,
- να κρίνει τα ανααιρεσίβλητα όργανα υπεύθυνα, κατά την έννοια του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, για τη ζημία που προκάλεσαν με τις επιπτώσεις που είχε η συμπεριφορά τους για τις δραστηριότητες της ανααιρεσείουσας ως εγκεκριμένου εκτελωνιστή,
- να υποχρεώσει τα ανααιρεσίβλητα όργανα να της καταβάλουν εις ολόκληρον αποζημίωση ποσού 112.339.702 γαλλικών φράγκων και
- να καταδικάσει τα ανααιρεσίβλητα όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την άνευ πταίσματος ευθύνη, κακώς το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι η ζημία προκλήθηκε από την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και τη βάση της Πράξεως αυτής δημιουργία χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Στο πλαίσιο αυτό, στα κοινοτικά όργανα επιβλήθηκαν νέες υποχρεώσεις προς ενέργεια, ιδίως δε όσον αφορά τη θέσπιση αντισταθμιστικών συνοδευτικών μέτρων για να καταστεί δυνατή η προσαρμογή του επαγγέλματος του εγκεκριμένου εκτελωνιστή.

Όσον αφορά την ευθύνη λόγω πταίσματος, κακώς το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι ουδεμία νομική υποχρέωση προς ενέργεια επιβαλλόταν στα κοινοτικά όργανα και ότι, ως εκ τούτου, η παράλειψη θεσπίσεως των καταλλήλων μέτρων δεν συνεπάγεται ευθύνη της Κοινότητας. Συγκεκριμένα, τα κοινοτικά όργανα αποφάσισαν να επέμβουν και εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3904/92 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τα μέτρα προσαρμογής του επαγγέλματος των τελωνειακών υπαλλήλων και εκτελωνιστών στην εσωτερική αγορά ⁽¹⁾. Όμως, η δράση αυτή των κοινοτικών οργάνων ήταν ιδιαίτερα αποσπασματική και ανεπαρκής. Επίσης, κακώς εκτίμησε το Πρωτοδικείο ότι εν πάση περιπτώσει δεν υπήρξε παράβαση ανωτέρου κανόνα δικαίου ο οποίος προστατεύει τους ιδιώτες. Συγκεκριμένα, σημειώθηκε προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων, καθότι το επάγγελμα του εγκεκριμένου εκτελωνιστή αναγνωριζόταν από την κοινοτική ρύθμιση.

(1) ΕΕ L 394 της 31.12.1992, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 3 Απριλίου 1998

(Υπόθεση C-96/98)

(98/C 166/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Paolo Stancanelli, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Olivier Couvert-Castera, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους τεθέντα στη διάθεση της ίδιας υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 3 Απριλίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία ειδικά μέτρα για τη διατήρηση των οικοτόπων πτηνών στο έλος του Poitou ούτε τα κατάλληλα μέτρα για να αποφευχθεί η φθορά των οικοτόπων αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ ⁽¹⁾,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 4 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, επιβάλλει, με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, την υποχρέωση κατατάξεως σε ζώνες ειδικής προστασίας (ΖΕΠ) των εδαφών που είναι τα πλέον κατάλληλα για τη διατήρηση των οικοτόπων των ειδών που αφορά η οδηγία και, με τη διάταξη της παραγράφου 4, την υποχρέωση θεσπίσεως των καταλλήλων μέτρων για να αποφευχθεί η φθορά των οικοτόπων στις ζώνες προστασίας. Η τελευταία υποχρέωση αφορά, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου ⁽²⁾, όχι μόνον τα εδάφη που έχουν όντως καταταγεί σε ΖΕΠ αλλά και εκείνα που θα έπρεπε να καταταγούν στις ζώνες αυτές.

Η καταταγείσα σε ΖΕΠ έκταση του έλους του Poitou είναι ανεπαρκής. Τώρα, έχει καταταγεί σε ΖΕΠ έκταση 29 790 εκταρίων. Η κατάταξη αυτή έγινε με καθυστέρηση, και μάλιστα τμηματικά και μετά το 1991. Ωστόσο, σύμφωνα με τα επιστημονικά στοιχεία που από όσα υπάρχουν είναι τα σχετικότερα με το θέμα αυτό, δηλαδή σύμφωνα με την καταγραφή των σημαντικών ζωνών για τη διατήρηση των πτηνών (ΖΙΟΚ) την οποία το γαλλικό Υπουργείο Περιβάλλοντος δημοσίευσε το 1994, 77 980 εκτάρια έχουν τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά που δικαιολογούν την κατάταξή τους σε ΖΕΠ. Η ανεπάρκεια καταλλήλων μέτρων αποσκοπούντων στο να αποφευχθεί η φθορά των οικοτόπων συνάγεται από την έλλειψη καταλλήλου συστήματος προστασίας καθώς και από τις προσβολές και διαταράξεις των φυσικών οικοτόπων.

Ειδικότερα, υφίσταται κίνδυνος εξαφάνισης των φυσικών υγροτόπων λόγω της καλλιέργειάς τους και των διαταράξεων τις οποίες μπορούν να προκαλέσουν τα σχέδια κατασκευής δρόμων ή αυτοκινητοδρόμων.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

(²) Απόφαση της 2ας Αυγούστου 1993, C-355/90, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1993, σ. I-4221).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Pargas tingsrätt με απόφαση της 25ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση Peter Jägerskiöld κατά Torolf Gustafsson (Υπόθεση C-97/98)

(98/C 166/15)

Με απόφαση της 25ης Μαρτίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Απριλίου 1998, το Pargas tingsrätt, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Peter Jägerskiöld και Torolf Gustafsson που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- Αποτελούν το δικαίωμα αλιείας ή η άδεια αλιείας με καλάμι εφοδιασμένο με καρούλι εμπορεύματα σύμφωνα με την απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1968, 7/68, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 805;
- Συνιστά η εντός της Φινλανδίας τροποποίηση του νόμου 1045/1996 περί αλιείας εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, σύμφωνα με τα κριτήρια που έθεσε η απόφαση της 10ης Ιουλίου 1974, 8/74, Dassonville, Συλλογή τόμος 1974, σ. 411;
- Αποτελεί το συμφέρον για ψυχαγωγία των ερασιτεχνών αλιέων δικαιολογητικό λόγο σύμφωνα με το άρθρο 36 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;
- Αφορά η υπό κρίση υπόθεση γεωργικά προϊόντα υπό την έννοια του άρθρου 37, παράγραφος 4, της Συνθήκης της Ρώμης;
- Έχουν οι προαναφερθέντες κανόνες δικαίου άμεσο έννομο αποτέλεσμα σύμφωνα με την απόφαση 6/64, Costa κατά ENEL (¹);
- Έχουν ληφθεί επαρκώς υπόψη τα συμφέροντα των γεωργών;
- Αντιβαίνει ή όχι η τροποποίηση αυτή του φινλανδικού νόμου 1045/1996 περί αλιείας, όσον αφορά την αλιεία με καλάμι εφοδιασμένο με καρούλι, προς τους κανόνες περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων (ή των υπηρεσιών) που περιέχονται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;

(¹) Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1191.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Divisional Court, Queen's Bench Division, με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1997, στην υπόθεση που αφορά αναίρεση των Commissioners of Customs and Excise κατά Midland Bank plc

(Υπόθεση C-98/98)

(98/C 166/16)

Με διάταξη της 31ης Ιουλίου 1997, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Απριλίου 1998, το Divisional Court, Queen's Bench Division, στο πλαίσιο της διαφοράς που αφορά αναίρεση των Commissioners of Customs and Excise κατά Midland Bank plc, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

Για την ορθή ερμηνεία της οδηγίας 67/227/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967, συγκεκριμένα δε του άρθρου 2, και της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (²) της 17ης Μαΐου 1977, συγκεκριμένα δε του άρθρου 17, παράγραφοι 2, 3 και 5, και έχοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως:

1. Είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται η άμεση σχέση μεταξύ συγκεκριμένης εισροής υπέρ προσώπου δρώντος υπό την ιδιότητά του ως υποκειμένου στον φόρο και συγκεκριμένης παροχής ή παροχών του, προκειμένου
  - α) να αποδειχθεί η ύπαρξη δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου που έπληξε την εισροή αυτή και
  - β) να καθορισθεί η έκταση του δικαιώματος αυτού;
2. Αν δοθεί καταφατική απάντηση στα ερωτήματα 1α και 1β, ποια είναι η φύση της άμεσης αυτής σχέσης και, συγκεκριμένα, στην περίπτωση υποκειμένου στον φόρο που πραγματοποιεί φορολογούμενες και απαλλασσόμενες παροχές:
  - α) διαφέρει το κριτήριο για τον καθορισμό του ποσού του προηγούμενως καταβληθέντος φόρου που εκπίπτει των κριτηρίων του άρθρου 17, παράγραφοι 2, 3 και 5 (και, σε καταφατική περίπτωση, κατά τι διαφέρει) και
  - β) δικαιούται ο υποκείμενος στον φόρο εκπτώσεως όλου του προηγούμενως καταβληθέντος φόρου που έπληξε εισροή χρησιμοποιηθείσα για την πραγματοποίηση πράξεως επιίπτουσας στο άρθρο 17, παράγραφο 2 ή 3, συγκεκριμένα στο άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο γ);
3. Αν δοθεί αρνητική απάντηση στα ερωτήματα 1α ή 1β:
  - α) ποια είναι η σχέση που πρέπει να αποδειχθεί και
  - β) στην περίπτωση υποκειμένου στον φόρο που πραγματοποιεί φορολογούμενες και απαλλασσόμενες πράξεις;

- i) διαφέρει το κριτήριο για τον καθορισμό του ποσού του προηγούμενως καταβληθέντος φόρου που εκπίπτει των κριτηρίων του άρθρου 17, παράγραφοι 2, 3 και 5 (και, σε καταφατική περίπτωση, κατά τι διαφέρει)· και
- ii) δικαιούται ο υποκείμενος στον φόρο εκπτώσεως όλου του προηγούμενως καταβληθέντος φόρου που έπληξε εισροή χρησιμοποιηθείσα για την πραγματοποίηση πράξεως εμπίπτουσας στο άρθρο 17, παράγραφο 2 ή 3, συγκεκριμένα στο άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο γ);

(¹) Πρώτη οδηγία 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967 περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3).

(²) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση αναιρέσεως των Smanor SA, Hubert Ségaud και Monique Ségaud που ασκήθηκε στις 14 Απριλίου 1998 κατά της διατάξεως της 16ης Φεβρουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-182/97, Smanor SA, Hubert Ségaud και Monique Ségaud κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(Υπόθεση C-103/98 P)

(98/C 166/17)

Οι Smanor SA, Hubert Ségaud και Monique Ségaud, εκπροσωπούμενοι από τη Laurence Roques, δικηγόρο Val de Marne, με αντίκλητο την ίδια δικηγόρο, Créteil, 9, rue du Général de Larminat, άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως της 16ης Φεβρουαρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-182/97, Smanor SA, Hubert Ségaud και Monique Ségaud κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από τον Δικαστήριον:

- να κρίνει ότι η διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 φέρει το στίγμα πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως·
- να κρίνει ότι η Επιτροπή κατέληξε κατόπιν πλάνης εκτιμήσεως στα συμπεράσματα που εκτίθενται στο από 21 Μαΐου 1997 έγγραφό της·
- να δεχθεί το αίτημα των αναιρεσιόντων όπως τα έγγραφα που φυλάσσονται στα αρχεία των γαλλικών διοικητικών αρχών και αφορούν την υπόθεση Smanor κοινοποιηθούν στις υπηρεσίες της Επιτροπής και στο Δικαστήριο, έτσι ώστε να υφίστανται, στο πλαίσιο της ισότητας των διαδίδων, όλες οι αποδείξεις.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- Παραβίαση, μέσω διαχωρισμού των αποδεικτικών μέσων, της αρχής της ισότητας των διαδίδων.
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία απαγορεύει τη διαφορετική αντιμετώπιση ομοίων καταστάσεων ή την όμοια αντιμετώπιση διαφορετικών καταστάσεων.
- Παράβαση της κοινοτικής νομολογίας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal administratif de Dijon (πρώτο τμήμα) με απόφαση της 24ης Μαρτίου 1998 στην υπόθεση Société CRT France International κατά Directeur régional des impôts de Bourgogne
(Υπόθεση C-109/98)

(98/C 166/18)

Με απόφαση της 24ης Μαρτίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Απριλίου 1998, το tribunal administratif de Dijon (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Société CRT France International και Directeur régional des impôts de Bourgogne που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αντίκειται προς τις διατάξεις των άρθρων 9, 12 και 95 της Συνθήκης της 25ης Μαρτίου 1957 περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας το να φορολογούν οι εθνικές αρχές τους κατασκευάζοντες, εισάγοντες και πωλούντες εντός της Γαλλίας πομπούς-δέκτες λειτουργούντες στις ζώνες ραδιοσυχνότητας πολιτών με επιβάρυνση το καθεστώς της οποίας προσδιορίζεται από το άρθρο 302 bis X του Γενικού Κώδικα Φορολογίας;

Διαγραφή της υποθέσεως C-50/97 (¹)

(98/C 166/19)

Με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 1997, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-50/97 (αίτηση του arrondissementrechtbank te Almelo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jan Blauw κατά Gavema BV.

(¹) ΕΕ C 94 της 22.3.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-251/96 ⁽¹⁾

(98/C 166/20)

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 1997, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-251/96 (αίτηση της Pretura circondariale di Rovigo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινική δίκη κατά Giuseppe Cordella.

⁽¹⁾ EE C 294 της 5.10.1996.

Διαγραφή της υποθέσεως C-305/95 ⁽¹⁾

(98/C 166/24)

Με διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 1998 ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-305/95 (αίτηση του Cour du travail de Mons για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Université catholique de Louvain κατά Francine Plaried και Danielle Gallez.

⁽¹⁾ EE C 299 της 11.11.1995.

Διαγραφή της υποθέσεως C-224/96 ⁽¹⁾

(98/C 166/21)

Με διάταξη της 13ης Νοεμβρίου 1997, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-224/96: Promotion Léopold SA κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ EE C 269 της 14.9.1996.

Διαγραφή της υποθέσεως C-325/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/25)

Με διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 1998 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-325/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ EE C 331 της 1.11.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-91/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/22)

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 1998 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-91/97 (αίτηση του Bundessozialgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Arif Altiney κατά Bundesanstalt für Arbeit.

⁽¹⁾ EE C 131 της 26.4.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-238/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/26)

Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 1998 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-238/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας.

⁽¹⁾ EE C 252 της 16.8.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-142/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/23)

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 1998 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-142/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ EE C 181 της 14.6.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-146/96 ⁽¹⁾

(98/C 166/27)

Με διάταξη της 3ης Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-146/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ EE C 197 της 6.7.1996.

Διαγραφή της υποθέσεως C-56/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/28)

Με διάταξη της 6ης Μαρτίου 1998 ο Πρόεδρος του έγκυ του τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-56/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ EE C 108 της 5.4.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-352/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/32)

Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-352/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ EE C 357 της 22.11.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-339/95 ⁽¹⁾
(98/C 166/29)

Με διάταξη της 11ης Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-339/95 (αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Compagnia di Navigazione Marittima κ.λπ. κατά Compagnie Maritime Belge κ.λπ.

⁽¹⁾ EE C 351 της 30.12.1995.

Διαγραφή της υποθέσεως C-353/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/33)

Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-353/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ EE C 357 της 22.11.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-310/96 ⁽¹⁾
(98/C 166/30)

Με διάταξη της 11ης Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-310/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

⁽¹⁾ EE C 354 της 23.11.1996.

Διαγραφή της υποθέσεως C-101/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/34)

Με διάταξη της 26ης Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-101/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ EE C 142 της 10.5.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-264/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/31)

Με διάταξη της 20ής Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-264/97 (αίτηση του Tribunale amministrativo per la Sardegna για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Società Appria Srl κατά Comune di Cagliari και Società Cagliari Calcio SpA.

⁽¹⁾ EE C 271 της 6.9.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-286/96 ⁽¹⁾
(98/C 166/35)

Με διάταξη της 30ής Μαρτίου 1998, ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-286/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ EE C 294 της 5.10.1996.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

thw 31hw Martioz 1998

στην υπόθεση T-129/96, Preussag Stahl AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Κοινοποίηση σχεδίου ενισχύσεων — Λήξη της ισχύος των συναφών διατάξεων του κώδικα ενισχύσεων ΕΚΑΧ — Εφαρμογή του σχεδίου ενισχύσεων — Απόφαση διαπιστώνουσα το συμβιβαστό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την επιστροφή της — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(98/C 166/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-129/96, Preussag Stahl AG, με έδρα το Salzgitter (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Jochim Sedemund, δικηγόρο Βερολίνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31 Grand-rue, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: Ernst Röder, Bernd Kloke, Holger Wissel και Oliver Axster), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δημήτρης Τριανταφύλλου και Paul Nemitz), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 96/544/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1996, σχετικά με κρατική ενίσχυση υπέρ της Walzwerk Ilsenburg GmbH (ΕΕ L 233 της 14.9.1996, σ. 24), το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους V. Tiili, Πρόεδρο, C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 31 Μαρτίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
3. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 318 της 26.10.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Απριλίου 1998

στην υπόθεση T-86/97, Ρέα Αποστολίδη κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αναστολή της διαδικασίας προαγωγής — Πειθαρχική διαδικασία)

(98/C 166/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-86/97, Ρέα Αποστολίδη, υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Berel-

dange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον Alain Levy, δικηγόρο Παρισιών, και στη συνέχεια από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρείας fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Timothy Millett και Aloyse May), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996 να αναστείλει τη διαδικασία πληρώσεως μιας εκ των τριών θέσεων που κηρύχθηκαν κενές με την ανακοίνωση κενών θέσεων CJ 91/95, όπως επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1996 περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά της πρώτης αποφάσεως, την καταστροφή του φερομένου παραλλήλου φακέλου και την καταβολή ποσού 1 000 000 βελγικών φράγκων για την ικανοποίηση της προκληθείσας ηθικής βλάβης, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους K. Lenaerts και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Απριλίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 181 της 14.6.1997.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 24ης Μαρτίου 1998

στην υπόθεση T-175/94 (92), International Procurement Services SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Καθορισμός δικαστικών εξόδων)

(98/C 166/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-175/94 (92), International Procurement Services SA, εταιρεία με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τον Peter De Troyer, δικηγόρο Audenarde, και τη Lydie Lorang, δικηγόρο Λουξεμβούργου, που είναι και αντίκλητός της, 6, rue Heine, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Étienne Lasnet), με αντικείμενο αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων υποβληθείσα κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996 στην υπόθεση T-175/94, International Procurement Services κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-729), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, R. García Valdecasas και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 24 Μαρτίου 1998 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Καθορίζει σε 50 000 FF το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων που η *International Procurement Services SA* πρέπει να αποδώσει στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 174 της 25.6.1994.

Αγωγή της Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997

(Υπόθεση T-316/97)

(98/C 166/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas, κάτοικος Vila Nova de Gaia, εκπροσωπούμενη από τους Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca και Rui Guimarães Lopes, δικηγόρους Porto, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Δεκεμβρίου 1997 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή ως αλληλεγγύως ευθυνομένους για τις ζημίες που προκλήθηκαν λόγω μη εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων και μέτρων προσαρμογής που ήσαν αναγκαία στον κλάδο στον οποίον ανήκει η ενάγουσα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 215 και 178 της Συνθήκης ΕΚ·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή αλληλεγγύως να της καταβάλουν το ποσό των 3 126 768 εσκούδων προς αποκατάσταση της ζημίας που μνημονεύεται στο προηγούμενο εδάφιο, νομιμοτόκως προς 10%, από της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι πλήρους αποπληρωμής·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα, στις 31 Δεκεμβρίου 1992 και ακολούθως, εργάζοταν ως υπάλληλος πρακτορείου, στη ζώνη του Τελωνείου του Porto. Ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιρετική, έκτακτη και άμεση ζημία στην επαγγελματική της δραστηριότητα λόγω της προοδευτικής πραγματοποίησης της εσωτερικής αγοράς, που θεσπίστηκε με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη. Δηλώνει σχετικώς ότι η παρούσα προσφυγή έχει ως ζημιογόνο πράξη όχι αυτή καθ αυτή την Ενιαία Πράξη, αλλά το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα δεν συμμορφώθηκαν προς την υποχρέωσή τους προς ενέργεια που υπέχουν από την εφαρμογή της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξεως, λαμβάνοντας

ειδικότερα τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μεταβατικά μέτρα για την προσαρμογή του επαγγέλματος των ανεγνωρισμένων τελωνειακών πρακτόρων στη νέα κοινοτική πραγματικότητα.

Κατά την ενάγουσα, με τη σαφή ακαταλληλότητα και ανεπάρκεια των ληφθέντων μέτρων, η Κοινότητα προσέβαλε τις γενικές αρχές του δικαίου της ίσης μεταχείρισης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Κατά την ενάγουσα, πρέπει να έχει κανείς πλήρη άγνοια της πορτογαλικής πραγματικότητας, για να προτείνει τη λήψη ορισμένων μέτρων που τελούν σε πλήρη δυσαρμονία με αυτήν. Η Κοινότητα, μη λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές συνθήκες των Πορτογάλων τελωνειακών πρακτόρων, ενήργησε κατά τρόπον ώστε αυτοί να μην αντισταθμίσουν τις ζημίες τους κατά τον ίδιο τρόπο με τους των χωρών της Βόρειας Ευρώπης, με μια πιο ευέλικτη ρύθμιση. Πράγματι, οι τελευταίοι, εν όψει των συνθηκών ασκήσεως της δραστηριότητάς τους ως τελωνειακών πρακτόρων, που σαφώς διαφέρουν από εκείνες των Πορτογάλων, επέτυχαν τη λήψη ορισμένων μέτρων και έτσι απέσπασαν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά μέσω των κοινοτικών ταμείων από τα οποία μπόρεσαν να αντλήσουν πόρους.

Πέραν τούτου, η Κοινότητα, απαιτώντας από την ενάγουσα να διατηρήσει το πλήρες δυναμικό της επαγγελματικής της οργάνωσης, για να ασκήσει τα οικεία καθήκοντα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992, δεν της επέτρεψε αφενός μεν να διαλύσει ή να μετατρέψει εγκαίρως την εν λόγω οργάνωση εν όψει της πραγματικότητας της ενιαίας αγοράς, αφετέρου δε της «ενέπνευσε» τη δικαιολογημένη προσδοκία ότι η άχαρις αυτή προσπάθεια θα «αποζημιωνόταν».

Η ενάγουσα καταλήγει ισχυριζόμενη ότι, παρ' όλων ότων η Ενιαία Πράξη ενσαρκώνει αναπόφευκτα ένα υπέρτερο συμφέρον της Κοινότητας, το γεγονός αυτό δεν δικαιολογεί το να προξενούνται στους ανεγνωρισμένους τελωνειακούς πράκτορες, στους οποίους ανήκει και η ενάγουσα, ζημίες αναμφισβήτητα εξαιρετικές και έκτακτες, χωρίς να της παρέχονται τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα και μέτρα προσαρμογής.

Αγωγή των David Manuel de Abreu κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997

(Υπόθεση T-317/97 έως T-508/97)

(98/C 166/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Οι David Manuel de Abreu και λοιποί, κάτοικοι Πορτογαλίας, εκπροσωπούμενοι από τους Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca και Rui Guimarães Lopes, δικηγόρους Porto, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Δεκεμβρίου 1997 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες υφιστάμενοι από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή ως αλληλεγγύως ευθυνόμενους για τις ζημιές που προκλήθηκαν λόγω μη εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων και μέτρων προσαρμογής που ήταν αναγκαία στον κλάδο στον οποίο ανήκουν οι ενάγοντες, κατά τις διατάξεις των άρθρων 215 και 178 της Συνθήκης ΕΚ·
- να απορρίψει το Συμβούλιο και την Επιτροπή αλληλεγγύως να τους καταβάλουν χρηματικό ποσό προς αποκατάσταση του ζημιώμενου εδάφους, ποσοστό 10%, από τη στιγμή που επιδόσεως των αγρών και μέχρι πλήρους αποπληρωμής·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβλεπόμενα στην πράξη T-316/97, *Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*.

Αγωγή των Maria de Lurdes Esteves Afonso και Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveira κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997

(Υπόθεση T-509/97 έως T-517/97)

(98/C 166/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Οι Maria de Lurdes Esteves Afonso και Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveira και λοιποί, κάτοικοι Πορτογαλίας, εκπροσωπούμενοι από τους Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca και Rui Guimarães Lopes, δικηγόρους Porto, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Δεκεμβρίου 1997 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή ως αλληλεγγύως ευθυνόμενους για τις ζημιές που προκλήθηκαν λόγω μη εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων και μέτρων προσαρμογής που ήταν αναγκαία στον κλάδο στον οποίο ανήκουν οι ενάγοντες, κατά τις διατάξεις των άρθρων 215 και 178 της Συνθήκης ΕΚ·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή αλληλεγγύως να τους καταβάλουν χρηματικό ποσό προς αποκατάσταση της ζημίας που μνημονεύεται στο προηγούμενο εδάφιο·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβλεπόμενα στην υπόθεση T-316/97, *Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*.

Αγωγή των Fernando Eugénio de Abreu κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997

(Υπόθεση T-518/97 έως T-564/97)

(98/C 166/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Οι Fernando Eugénio de Abreu και λοιποί, κάτοικοι Πορτογαλίας, εκπροσωπούμενοι από τους Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca και Rui Guimarães Lopes, δικηγόρους Porto, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Δεκεμβρίου 1997 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή ως αλληλεγγύως ευθυνόμενους για τις ζημιές που προκλήθηκαν λόγω μη εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων και μέτρων προσαρμογής που ήταν αναγκαία στον κλάδο στον οποίο ανήκουν οι ενάγοντες, κατά τις διατάξεις των άρθρων 215 και 178 της Συνθήκης ΕΚ·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή αλληλεγγύως να τους καταβάλουν χρηματικό ποσό προς αποκατάσταση της ζημίας που μνημονεύεται στο προηγούμενο εδάφιο, ποσοστό 10%, από της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι πλήρους αποπληρωμής·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβλεπόμενα στην υπόθεση T-316/97, *Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*.

Αγωγή των João Luís de Sousa Abreu κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1997

(Υπόθεση T-565/97 έως T-595/97)

(98/C 166/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Οι João Luís de Sousa Abreu και λοιποί, κάτοικοι Πορτογαλίας, εκπροσωπούμενοι από τους Cristina Ferreira, Francisco

Espegueira Mendes, Teresa Fonseca και Rui Guimarães Lopes, δικηγόρους Porto, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Δεκεμβρίου 1997 αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή ως αλληλεγγύως ευθυνόμενους για τις ζημίες που προκλήθηκαν λόγω μη εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων και μέτρων προσαρμογής που ήσαν αναγκαία στον κλάδο στον οποίον ανήκουν οι ενάγοντες, κατά τις διατάξεις των άρθρων 215 και 178 της Συνθήκης ΕΚ·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή αλληλεγγύως να τους καταβάλουν χρηματικό ποσό προς αποκατάσταση της ζημίας που μνημονεύεται στο προηγούμενο εδάφιο, νομιμοτόκως προς 10 %, από της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι πλήρους αποπληρωμής·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Προσφυγή της εταιρείας Krupp Thyssen Stainless GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 1998

(Υπόθεση T-45/98)

(98/C 166/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρεία Krupp Thyssen Stainless GmbH, με έδρα το Bochum (ΟΔΓ), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Dr. Otfried Lieberknecht, Karlheinz Moosecker και Dr. Martin Klusmann, του δικηγορικού γραφείου Bruckhaus Westrick Heller Löber, Nτίσελντορφ (ΟΔΓ), με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Dr. Axel Bonn, του δικηγορικού γραφείου Bonn & Schmitt, 7, Val Ste Croix, άσκησε στις 11 Μαρτίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο,

- να ακυρώσει την από 21 Ιανουαρίου 1998 απόφαση της καθής, τροποποιηθείσα με την από 2 Φεβρουαρίου 1998 απόφαση της καθής και κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα στις 6 Φεβρουαρίου 1998, περί εναρμονισμένης πρακτικής των Ευρωπαίων παραγωγών χάλυβα σχετικά με τις προσαυξήσεις της τιμής του κράματος, στο μέτρο που η εν λόγω απόφαση αφορά την προσφεύγουσα,

- επικουρικώς, να άρει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της αποφάσεως πρόστιμο και να ακυρώσει το άρθρο 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 της αποφάσεως,
- όλως επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της αποφάσεως πρόστιμο και να ακυρώσει το άρθρο 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 της αποφάσεως,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία απευθύνθηκε, μεταξύ άλλων, στην προσφεύγουσα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα, μαζί με άλλους Ευρωπαίους παραγωγούς χάλυβα, παρέβη, μετά από συνάντηση στη Μαδρίτη τον Δεκέμβριο του 1993, το άρθρο 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δια της εναρμονισμένης τροποποίησης και εφαρμογής των τιμών αναφοράς της μεθόδου υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος (άρθρο 1 της αποφάσεως). Κατά την Επιτροπή, οι ενέργειες αυτές αποσκοπούσαν στην άνοδο των τιμών. Λόγω της παραβάσεως αυτής επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 8 100 000 Ecu (άρθρο 2 της αποφάσεως).

Περαιτέρω επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και σε τέσσερις άλλες μετέχουσες επιχειρήσεις η υποχρέωση να θέσουν τέλος στις παραβάσεις του άρθρου 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και να απέχουν από την επανάληψη των προσαπτομένων πράξεων ή πρακτικών, καθώς και από τη λήψη παντός μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος (άρθρο 4 της αποφάσεως).

Η προσφεύγουσα προσβάλλει το σύνολο της εν λόγω αποφάσεως επιβολής προστίμου. Στηρίζει το αίτημα της προσφυγής της στην παράβαση ουσιωδών τύπων της Συνθήκης ΕΚΑΧ και των εφαρμοστέων για την εκτέλεσή της κανόνων δικαίων.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως (παράβαση ουσιώδους τύπου και εσφαλμένη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών) προβάλλονται οι ακόλουθες αιτιάσεις:

- ανεπαρκής πρόσβαση στα στοιχεία του φακέλου υποθέσεως στο πλαίσιο της πριν από την έκδοση της αποφάσεως διαδικασίας·
- μη διεξαγωγή διαδικασίας πριν από την έκδοση της αποφάσεως ως προς τις δραστηριότητες στον κλάδο πλατινών προϊόντων χάλυβα της Thyssen AG·
- σφάλματα κατά την έκδοση της αποφάσεως·
- εσφαλμένες διαπιστώσεις ως προς την εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος·
- ανακριβής έκθεση του περιεχόμενου της συσκέψεως διαφόρων παραγωγών στη Μαδρίτη·
- εσφαλμένη αξιολόγηση της πρακτικής της διαμορφώσεως των τιμών·
- εσφαλμένες διαπιστώσεις στις γλωσσικές αποδόσεις του κειμένου της αποφάσεως·

- diastreblyménh metáfrash tvn apodeiktikv́n stoixeívn·
- esfalménh ajiológhsh tvn snepeívn thw meuódoz zpologismoz thw prosazjhsevw epí tvn timv́n·
- ozsias tikh́ paragnv́rish thw mh́ amfisbhth́sevw thw zpárjev́w enarmonisménhvw praktikh́w.

Sto plaísio toz deztéroz lógoz akzrv́sevw probáalletai h́ esfalménh nomikh́ ajiológhsh thw parabásevw me ta akólozua epixeirh́mata:

- stigmiaía parábash, óxi diarkév éghkhma kai
- (epikozrikv́w) o zpologismów toz prostímooz den kalźptei th diárkeia thw diadikasiáw.

Sto plaísio toz trítoz lógoz akzrv́sevw prosáptetai sthn kauh́w o esfalménow zpologismów toz prostímooz kai probállontai ta akólozua epixeirh́mata:

- stereítai shmasiáw to gegonów óti den amfisbhth́huke h́ oruóthta tvn nomikv́n isxrizmón thw kauhw·
- den elh́fuh zpóch h́ sxésh omíloz epixeirh́sevw·
- den elh́fuh zpóch h́ arkh́ thw dikaiologhménhvw empi-stoszh́w·
- den epiblh́huke szmbolikó próstimo·
- uevrh́huke esfalménvw óti h́ parábash dihŕkese epí makró xróno·
- h́ prosfezgozsa zpésth idiaitérvw dzsménh metaxeírish·
- to periexóméno thw sznergasiáw thw prosfezgozsa w ajiologh́huke esfalménvw kai
- szn zpologíshukan pollaplív taztóshma krith́ria epimetrh́sevw.

Télow, sto plaísio toz tetártoz lógoz akzrv́sevw, probáalletai o paránomow xarakth́raw tvn epiballoménvn me to áruo 1 se szndzasmó me to áruo 4 thw apofásevw zpoxrv́sevw kai dh́

- h́ epiballómenh zpoxrv́sh éinai ánez antikeiménooz·
- h́ epiballómenh me to áruo 1 se szndzasmó me to áruo 4 thw apofásevw zpoxrv́sh den prosdioriyetai safv́w kai
- h́ epibolh́ zpoxrv́sevw mellontikh́w uetikh́w szmperiforáw stereítai nomikh́w básévw sto plaísio toz áruoz 65, parágrafow 1, thw Sznuhkhw EKAX.

Sznoptikv́w, h́ prosfezgozsa zposthriyei óti, básai tvn anv térvw, kakv́w ekdóuhke h́ apófash perí epibolh́w prostímooz sto sznoló thw kai, en pásh periptv́sei, to diataktikó thw apofásevw vw prow ta árua 1 kai 4 prépei na akzrv́uei en ólv kai to epibluévn sthn prosfezgozsa próstimo me to áruo 2 thw apofásevw na meivuei oristikv́w.

**Προσφυγή των Ολλανδικών Αντιλλών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Απριλίου 1998
(Ζρήσesh T-53/98)**

(98/C 166/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Οι Ολλανδικές Αντίλλες, εκπροσωπούμενες από τους P. Bos και M. Slotboom, δικηγόρους Ρότερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 11, Rue Goethe, άσκησαν την 1η Απριλίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για τις λεπτομέρειες εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704, με σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ (ΕΕ L 349 της 19.12.1997, σ. 26), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κανονισμού περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής ζάχαρης με σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ, όπως ορίζεται στο άρθρο 108 β της αποφάσεως ΥΧΕ.

Ο κανονισμός περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής σκοπό έχει να εμποδίσει την εισαγωγή από την Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ιδίως των Ολλανδικών Αντιλλών. Η Επιτροπή, σε αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο, περιόρισε το εμπόριο μεταξύ των Ολλανδικών Αντιλλών και της Κοινότητας. Οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να αρθούν για το εναπομένον χρονικό διάστημα ισχύος της αποφάσεως ΥΧΕ. Με την προσφυγή επιδιώκεται να παύσουν οι σημειωθείσες παρανομίες. Τέλος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός επέβαλε σε σημαντική «νεότευκτη» βιομηχανία των Ολλανδικών Αντιλλών, τη βιομηχανία επεξεργασίας ζάχαρης, σοβαρούς περιορισμούς που δύσκολα θα ανθέξει.

Κατά του κανονισμού της Επιτροπής προβάλλεται αναρμοδιότητα, παράβαση ουσιαστών τύπων, παραβίαση της Συνθήκης ή ρυθμίσεων που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογήν της και/ή παραβίαση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, και ειδικότερα: έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 101, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, έλλειψη νομιμότητας των κανόνων καταγωγής που περιέχονται στον τίτλο I του παραρτήματος II της αποφάσεως ΥΧΕ, έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως αναθεωρήσεως της αποφάσεως ΥΧΕ η οποία απόφαση αναθεωρήσεως αποτελεί τη νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού, έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού καθ' υπέρβαση ορίων αρμοδιότητας, παράβαση του άρθρου 234 της αποφάσεως ΥΧΕ, παραβίαση του άρθρου 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης, παραβίαση του

άρθρου 132, σημείο 1, της Συνθήκης σε συνδυασμό με το άρθρο 102 της απόφασης ΥΧΕ, παράβαση, όσον αφορά τις διαδικασίες εκδόσεως αδειών εισαγωγής, του άρθρου XIII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 και της Συμφωνίας για την ίδρυση Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, παράβαση του άρθρου 228, παράγραφος 7, της Συνθήκης και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Αρούμπα κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Απριλίου 1998

(Υπόθεση T-54/98)

(98/C 166/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Αρούμπα, εκπροσωπούμενη από τους P. Bos και M. Slotboom, δικηγόρους Ρότερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 11. Rue Goethe, άσκησε την 1η Απριλίου 1998 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2553/97 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1997, για τις λεπτομερείες εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1701, 1702, 1703 και 1704, με σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ (ΕΕ L 349, σ. 26), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κανονισμού περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής ζάχαρης με σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ, όπως ορίζεται στο άρθρο 108 β της απόφασης ΥΧΕ.

Ο κανονισμός περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής σκοπό έχει να εμποδίσει την εισαγωγή από την Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ιδίως της Αρούμπα. Η Επιτροπή, σε αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο, περιόρισε το εμπόριο μεταξύ της Αρούμπα και της Κοινότητας. Οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να αρθούν για το εναπομένον χρονικό διάστημα ισχύος της απόφασης ΥΧΕ. Με την προσφυγή επιδιώκεται να παύσουν οι σημειωθείσες παρανομιές. Τέλος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός επέβαλε σε σημαντική «νεότευκτη» βιομηχανία της Αρούμπα, τη βιομηχανία επεξεργασίας ζάχαρης, σοβαρούς περιορισμούς που δύσκολα θα αντέξει.

Κατά του κανονισμού της Επιτροπής προβάλλεται αναρμοδιότητα, παράβαση ουσιωδών τύπων, παράβαση της Συν-

θήκης ή ρυθμίσεων που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογήν της και/ή παράβαση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, και ειδικότερα: έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 101, παράγραφος 1, της απόφασης ΥΧΕ, έλλειψη νομιμότητας των κανόνων καταγωγής που περιέχονται στον τίτλο Ι του παραρτήματος ΙΙ της απόφασης ΥΧΕ, έλλειψη νομιμότητας της απόφασης αναθεωρήσεως της απόφασης ΥΧΕ η οποία απόφαση αναθεωρήσεως αποτελεί τη νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού, έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού καθ' υπέρβαση ορίων αρμοδιότητας, παράβαση του άρθρου 234 της απόφασης ΥΧΕ, παράβαση του άρθρου 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης, παράβαση του άρθρου 132, σημείο 1, της Συνθήκης σε συνδυασμό με το άρθρο 102 της απόφασης ΥΧΕ, παράβαση, όσον αφορά τις διαδικασίες εκδόσεως αδειών εισαγωγής, του άρθρου XIII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 και της Συμφωνίας για την ίδρυση Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, παράβαση του άρθρου 228, παράγραφος 1, της Συνθήκης και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της VTech Electronics (UK) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Απριλίου 1998

(Υπόθεση T-56/98)

(98/C 166/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η VTech Electronics (UK) plc, εκπροσωπούμενη από τους David Milne και Rubert Baldry, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία των Wilson Associates, 9, Avenue Guillaume, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Απριλίου 1998 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής της 26-27 Ιανουαρίου 1998 περί εκδόσεως κανονισμού προβλεπόντος την εκ νέου δασμολογική κατάταξη προϊόντος εισαγομένου από τη VTech από την Κίνα, γνωστού ως «Smart Start Premier» και/ή να κηρύξει άκυρο τον επακολουθούντα κανονισμό
- να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο που αυτό κρίνει κατάλληλο και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι εταιρεία συσταθείσα στο Ηνωμένο Βασίλειο και ανήκει στον διεθνή όμιλο εταιρειών VTech. Η κύρια δραστηριότητα της VTech είναι η πώληση ηλεκτρονικών προϊόντων, ειδικότερα εκπαιδευτικών ιχνογραφημένων πληκτρολογίων (learning pads), δηλαδή ενός είδους ηλεκτρο-

νικού πληκτρολογίου με ορισμένα εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά. Το αντικείμενο της προσφυγής αυτής είναι μία απόφαση της Επιτροπής, της 26ης-27ης Ιανουαρίου 1998 (στο εξής: απόφαση), για την έκδοση κανονισμού (στο εξής: κανονισμός) ο οποίος προβλέπει την εκ νέου δασμολογική κατάταξη προϊόντος το οποίο εισαγεί η VTech από την Κίνα και το οποίο είναι γνωστό ως «Smart Start Premier». Ο ρητός στόχος του κανονισμού είναι η δασμολογική κατάταξη του Smart Start Premier ως «παιχνιδιού-αντικειμένου» (toy) σε αντιδιαστολή με το «παιγνίο» (game).

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι, πριν από την απόφαση της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση, είχε δύο φορές επιτυχώς προσβάλλει ενώπιον του Value Added Tax and Duties Tribunal, στο Ηνωμένο Βασίλειο, αποφάσεις του HM Customs and Excise ότι προϊόντα πωληθέντα από την εταιρεία πρέπει να κατατάσσονται ως «παιχνίδια αντικείμενα». Κατόπιν της εκβάσεως των δικών αυτών, το Tariff and Statistical Nomenclature Section (T&SNS) της επιτροπής τελωνειακού κώδικα της Επιτροπής εξέτασε το Smart Start Premier, παρόμοιο προϊόν που διατίθεται στην αγορά από τη VTech, και ανήγγειλε την πρόθεσή της να εκδώσει τον κανονισμό.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υιοθετώντας την απόφαση, η Επιτροπή παρέβη τη Συνθήκη ΕΚ, ειδικότερα τα άρθρα 28 και 29, και τον κοινοτικό τελωνειακό κώδικα, επίσης παραβιάζοντας το κοινοτικό δίκαιο, τόσο από ουσιαστική όσο και από διαδικαστική άποψη.

Αντλαμβάνεται ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε στις επεξηγηματικές σημειώσεις του εναρμονισμένου συστήματος (ΕΣΕΣ) για να δικαιολογήσει την πραγματοποιούμενη με τον κανονισμό κατάταξη του προϊόντος ως «εκπαιδευτικού παιχνιδιού-αντικειμένου». Υποστηρίζει ότι οι ΕΣΕΣ δεν έχουν δεσμευτική ισχύ και ότι δεν μπορούν να υπερισχύσουν των διατάξεων του κοινού δασμολογίου (ΚΔ) και των γενικών ερμηνευτικών κανόνων του. Συνεπώς, εφόσον η Επιτροπή προτίθεται να κατατάξει ένα προϊόν κατά παράβαση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, με τον τρόπο αυτό έχει επίσης την πρόθεση να τροποποιήσει αυτόνομα τους δασμούς στο ΚΔ και να ενεργήσει κατά παράβαση του άρθρου 28 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο ρητώς προβλέπει ότι κάθε αυτόνομη τροποποίηση των δασμών μπορεί να αποφασίζεται μόνον από το Συμβούλιο.

Από διαδικαστική άποψη, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

- δεν εξηγήθηκαν δεόντως οι λόγοι της εκδόσεως του κανονισμού·
- δεν δόθηκε ευκαιρία για να γίνουν διαβήματα σχετικά με τον κανονισμό ενώπιον της Επιτροπής Ονοματολογίας· και ότι
- η απόφαση πράγματι ανατρέπει τις αποφάσεις του Tribunal το οποίο είναι το αρμόδιο δικαστήριο στο Ηνωμένο Βασίλειο. Με τον τρόπο αυτό, παραβιάζει τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

Διαγραφή της υποθέσεως T-7/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 25ης Μαρτίου 1998, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-7/97: Miguel Vicente-Nuñez κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 5.4.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως T-170/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 30ής Μαρτίου 1998, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-170/97: Michaël Tavernier κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 10.1.1998.